

УВОД

Планинска пространства у свету и код нас од непроцењивог су значаја за многобројне људске делатности, а самим тим и за туризам. Планине дају основно обележје континентима, појединим државама и регијама начином на који су настале, временом у којем су настале, морфолошким изгледом итд.

Привлаче пажњу научника који често до детаља истражују њихове особине и валоризују постојеће природне и антропогене вредности на њима. Планине се истичу специфичностима климата, хоризонталном и вертикалном рашчлањеношћу рељефа, вертикалном зоналношћу вегетације, разноврсношћу хидрографских објеката, мањом густином насељености, слабијом проходношћу, могућностима двосезонског и целокупног развоја туризма и самим тим су сложеније од равничарских, пустињских и поларних пространства.

Због свега тога бројне организације, од локалних и националних до међународних, пружају планинама посебну пажњу. Године 2002. проглашена је међународном годином планина. Како је истовремено реч и о међународној години екотуризма, потребно је више и боље са планинама кренути у нови век.

ПОЈАМ ТУРИСТИЧКЕ ВАЛОРИЗАЦИЈЕ

Савремени туризам се заснива на валоризацији многобројних природних и антропогених вредности у простору. Према томе, туристичка валоризација се не сме поистовећивати са економском валоризацијом, јер туристичке вредности нису роба у економском смислу, те не подлежу законима класичног економског тржишта.

Туристичка валоризација је комплексна оцена туристичких вредности. Као таква намеће се оперативним и научно-истраживачким задацима развоја туризма на одређеној територији, јер је веома значајна за друштвено планирање, избор локација, одређивање капацитета, дефинисање врста туристичког промета и формирања нове понуде која ће бити тражена на захтевном туристичком тржишту.

ТУРИСТИЧКО ВРЕДНОВАЊЕ ПЛАНИНА

Туристичко вредновање планина домен је истраживања неколико научних дисциплина (географија, економија, екологија, права). Туристичка географија полази са становишта блиских екологији, те посебну пажњу посвећује квалитету животне средине. Реч је о аналитичком, теренском, кабинетском и синтезном процесу којим се утврђују предности и недостаци једног планинског простора за савремени туризам. Уз то, дефинишу се реални капацитети планина за одговарајуће врсте туризма, не само у целини, већ по годишњим добима и месецима у зависности од вегетације, снежног покривача, стања животне средине, законске регулативе, посебно значајне за планине, националне паркове и друге облике заштићености.

Географија полази од чињенице да ширење туризма према вишим деловима планина тражи нови природни оквир. То значи да нису довољне само планине, национални паркови, природни паркови и резервати у њима, већ животни простор планина у целини. Сасвим је јасно да квалитетног простора има све мање, јер индустријализација и урбанизација напредују брзо, а врсте оштећења планинског простора постају све бројније. У том смислу, добро очуване планине добијају посебну вредност на туристичком тржишту. Из тог аспекта се намеће потреба интензивнијег проучавања економских односа и процеса на планинама. Поред ставова да савремени туризам претвара планине у туристички рај, тиме што чува и унапређује њихову природу, има и таквих који потенцирају негативне ефекте туризма на планинама на којима је он неорганизован или недовољно добро организован. Наравно, тачна је чињеница да животно вредног планинског простора има све мање. Самим тим, нема га довољно ни за потребе туризма, јер он тражи изворну природу и просторе добро очуваних екосистема, биљних и животињских заједница, сликовитих

неурбанизованих насеља, руралну средину са низом производа који носе обележје географског порекла.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com